

- b) autoritatea competentă are obligația să suspende procedura de soluționare a cererilor de protecție internațională formulate de membrii familiei care nu îndeplinesc personal condițiile pentru acordarea unei asemenea protecții până la finalizarea procedurii referitoare la cererea membrului de familie motivată prin susținerea că persoana în cauză este refugiat în sensul articolului 1 secțiunea A din Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților;

Această jurisprudență este admisibilă și luând în considerare aspecte privind binele superior al copilului, menținerea unității familiei și respectarea vieții private și de familie, precum și dreptul de a rămâne în statul membru în timpul examinării cererii, mai precis pe baza articolelor 7, 18 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a considerentelor (12) și (60) ale Directivei 2013/32, precum și a articolului 9 din această directivă, a considerentelor (16), (18) și (36) ale Directivei 2011/95, precum și a articolului 23 din această directivă, a considerentelor (9), (11) și (35) ale Directivei 2013/33/UE ⁽³⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională, precum și a articolelor 6 și 12 din această directivă?

- 6) Din considerentele (16), (18) și (36) ale Directivei 2011/95 și din articolul 3 din aceasta coroborat cu considerentul (24) al directivei și cu articolul 2 literele (d) și (j) din aceeași directivă, precum și din articolul 13 și din articolul 23 alineatele (1) și (2) din aceeași directivă rezultă că este admisibilă o dispoziție națională precum cea în discuție în procedura principală, articolul 8 alineatul 9 din Zakon za ubezhishteto i bezhantsite (Legea privind azilul și refugiații), pe baza căreia se consideră că sunt refugiați și membrii de familie ai unui străin căruia i s-a acordat statutul de refugiat, în măsura în care acest aspect este compatibil cu statutul lor personal și dacă nu există motive prevăzute în dreptul național care să excludă recunoașterea statutului de refugiat?
- 7) Din reglementarea privind motivele persecuției prevăzută la articolul 10 din Directiva 2011/95 rezultă că introducerea la Curtea Europeană a Drepturilor Omului a unei cereri îndreptate împotriva țării de origine a persoanei în cauză fondează apartenența acesteia la un anumit grup social în sensul articolului 10 alineatul (1) litera (d) din această directivă sau că introducerea acțiunii trebuie considerată o opinie politică în sensul articolului 10 alineatul (1) litera (e) din aceeași directivă?
- 8) Din articolul 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32 rezultă că instanța are obligația să examineze pe fond noile motive de protecție internațională care au fost prezentate în cursul procedurii judiciare dar care nu au fost menționate în acțiunea introdusă împotriva deciziei de respingere a cererii de protecție internațională?
- 9) Din articolul 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32 rezultă că, în cadrul procedurii jurisdicționale având ca obiect contestarea deciziei de respingere a cererii de protecție internațională, instanța are obligația să aprecieze admisibilitatea cererii de protecție internațională pe baza articolului 33 alineatul (2) litera (e) din această directivă, în măsura în care, potrivit dispozițiilor articolului 10 alineatul (2) din aceasta, în cadrul deciziei atacate, cererea a fost evaluată în primul rând din perspectiva faptului dacă solicitantul întrunește cerințele pentru recunoașterea statutului de refugiat și apoi din punctul de vedere al eligibilității pentru obținerea protecției subsidiare?

⁽¹⁾ JO 2013, L 180, p. 60.

⁽²⁾ JO 2011, L 337, p. 9.

⁽³⁾ JO 2013, L 180, p. 96.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 21 decembrie 2016 –
Finanzamt Dachau/Achim Kollroß**

(Cauza C-660/16)

(2017/C 086/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Finanzamt Dachau

Pârât: Achim Kollroß

Întrebările preliminare

- 1) Cerințele privind certitudinea executării unei prestații, care este condiția pentru deducerea TVA-ului aferent unei plăți în avans, în temeiul Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza Firin, C-107/13 ⁽¹⁾, trebuie determinate în mod pur obiectiv sau trebuie determinate din punctul de vedere al persoanei impozabile care plătește avansul, pe baza împrejurărilor pe care aceasta putea să le cunoască?
- 2) Luând în considerare faptul că, potrivit articolului 167 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽²⁾, dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa devine exigibilă, precum și competențele de reglementare care le revin statelor membre în temeiul articolului 185 alineatul (2) al doilea paragraf și al articolului 186 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, sunt acestea îndreptățite să condiționeze în același mod atât regularizarea taxei, cât și regularizarea deducerii de restituirea avansului plătit?
- 3) Finanzamt (administrația fiscală) competent în privința persoanei impozabile care a plătit avansul trebuie să restituie acesteia TVA-ul atunci când aceasta nu poate obține restituirea avansului din partea celui care l-a primit? În cazul unui răspuns afirmativ, această restituire trebuie să se realizeze în cadrul procedurii de stabilire a obligației fiscale sau este suficientă în acest sens o procedură separată inițiată pentru motive de echitate?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151.

⁽²⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 21 decembrie 2016 – Finanzamt Göppingen/Erich Wirtl

(Cauza C-661/16)

(2017/C 086/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Finanzamt Göppingen

Pârât: Erich Wirtl

Întrebările preliminare

- 1) În temeiul Hotărârii Curții de Justiție din 13 martie 2014, Firin, C-107/13 ⁽¹⁾, deducerea taxei achitate în amonte aferente unei plăți în avans nu se aplică atunci când realizarea faptului generator este incertă la momentul la care se plătește avansul. Acest aspect trebuie apreciat având în vedere situația de fapt obiectivă sau punctul de vedere obiectivizat al persoanei impozabile care plătește avansul?
- 2) Hotărârea Curții de Justiție pronunțată în cauza Firin trebuie interpretată în sensul că, potrivit dreptului Uniunii, regularizarea deducerii realizate de persoana impozabilă în temeiul unei facturi pentru plata unui avans privind livrarea de bunuri nu este condiționată de restituirea avansului plătit, în cazul în care livrarea nu este efectuată în final?